

ПРЕС КЛИПИНГ

27. март 2014.

НАСЛОВИ

Данас нови састанак Радне групе за Закон о раду (стр. 2)

Верхеијен: Србији 250 милиона ако почне реструктурирање (стр. 3)

Лозница: Рудари на барикадама почели штрајк глађу (стр. 4)

Људи на лизинг (стр. 5)

Ко ће да дирне у плате и пензије (стр. 7)

Институт Кирило Савић: Траже смене (стр. 9)

Трећина наставника „јури” норму (стр. 9)

„Кирило Савић“ без решења (стр. 10)

Нека буде правна држава (стр. 11)

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/452961/Danas-novi-sastanak-Radne-grupe-za-Zakon-o-radu>

http://www.rtv.rs/sr_lat/ekonomija/danas-sastanak-radne-grupe-za-zakon-o-radu_473250.html

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2014&mm=03&dd=26&nav_id=829002

Данас нови састанак Радне групе за Закон о раду

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Радна група за измене Закона о раду састаће се поново данас, а њени чланови би требало да разматрају одредбе које се односе на минималну зараду и проширено дејство колективних уговора, изјавио је Тањугу потпредседник Савеза Самосталних синдиката Србије, Зоран Михајловић.

Синдикати су при ставу да би минимална цена требало да се утврђује једном годишње, и то у октобру и да износи најмање 70 одсто од минималне потрошачке корпе.

Такође, синдикати сматрају да би проширено дејство колективног уговора и даље требало да важи, односно да се не укида.

Михајловић је рекао да ће се разматрати и одредбе које се односе на рад на одређено време и начин исплате отпремнина, као и услови за давање отказа раднику.

На ранијим састанцима Радне групе представници радника су тражили да рад на одређено време у свим фирмама које имају континуитет у раду мора да буде ограничен на 20 одсто од укупног броја запослених.

Што се тиче отпремнина, синдикалци су се сложили да се оне исплаћују за године стажа проведене код последњег послодавца, али да то не буде трећина од основне зараде, већ трећина од просечне плате.

На састанку представника синдиката и послодаваца са представницима владе почетком јануара договорено је да се Нацрт измена Закона о раду заврши до 1. маја, а његово усвајање се очекује до краја јуна.

Верхеијен: Србији 250 милиона ако почне реструктурирање

ИЗВОР: Бета, РТС

Шеф канцеларије Светске банке (СБ) у Србији Тони Верхеијен изјавио је вечерас да ће та институција одобрити Србији 250 милиона долара кредита ако до лета почне са реструктурирањем државних предузећа.

То је једини услов који Светска банка ставља пред нову српску владу, рекао је Верхеијен за Радио-телевизију Србије, и поновио да Влада мора да крене са реформама јавног сектора у наредних девет месеци да би избегла "грчки сценарио".

"Реформе које би најбрже довеле до сређивања стања у буџету и смањења дефицита јесу смањење фонда зарада у јавном сектору, смањење броја запослених и решавање судбине државних предузећа", рекао је Верхеијен за Дневник РТС-а.

Ако Влада успешно крене у реструктурирање појединих јавних предузећа, кредит од 250 милиона долара могао би стићи на лето, рекао је директор СБ у Србији.

Он је предложио да уместо осам основица за обрачун зарада у јавном сектору постоји само једна - она која је тренутно најнижа, потом да се смање веријабилни делови зарада, а ако те мере не донесу резултат, треба додатно смањити плате.

Уколико не крене у реформе, по његовим речима, Србија ће изгубити кредибилитет, трошкови задуживања ће порасти, дефицит буџета ће скочити, и држава ће полако почети да "тоне у спиралу која би на крају могла водити до грчког сценарија".

"Плате у јавном сектору у Србији су друге по висини међу земаља централне и источне Европе, а Србија ја једина земља где су те плате уопште расле у протекле три године. То је један од трошкова које Влада мора да контролише и где може ствари брзо да мења", истакао је Верхеијен.

Лозница: Рудари на барикадама почели штрајк глађу

АУТОР: С. Пајић

Трећег дана блокаде магистралног пута Лозница-Шабац, у Липничком Шору, део радника РТ „Зајача“ почео је штрајк глађу, а једини помак штрајкачи су остварили у телефонском контакту са Драганом Ђоковичем, саветником Александра Вучића за борбу против корупције.

Он је обећао да ће покушати да закаже састанак рудара са неким од представника Владе Србије.

- Предложио нам је да до понедељка пошаљемо нови допис Влади Србије, како би он ступио у контакт и са Тужилаштвом. Инсистирали смо да нас одмах неко прими јер нисмо ради да још једну ноћ проведемо на улици. Ђоковић нас је саветовао да се склонимо са пута, али ми те нећемо учинити. Ако данас не буде никаквог договора, од четвртка ћемо радикализовати блокаду. Видећемо да ли ћемо померити блокаду на надвожњак у Лешници, а сасвим је извесно да ће већина ступити у штрајк глађу - каже представник штрајкача Драган Пантић.

Он наглашава да је тренутни захтев радника исплата три заостале плате и овера књижица, а уколико не уговоре састанак са неким из државног врха, од захтеваће исплату свих девет и по плата, као и повезивање радног стажа.

- Тражимо одговор да ли ће фабрика радити и да ли ће нас газда плаћати за оно што радимо - додаје Пантић.

Незадовољни радници претходну ноћ су провели на путу, поред ватре а, како кажу, једна приватна пекара донела им је 50 бурека и то је све што су имали од хране.

- Пет рудара је одбило и тај бурека, не желећи милостињу. Они нису јели ништа више од 24 сата, а једном је због глади и позлило. Убрзо се опоравио, па нисмо звали хитну помоћ – каже штрајкач Ђорђе Филиповић.

Рудар Драган Марковић каже да није спавао више од 30 сати и да ће тако наставити све док им се неко не обрати и испуни захтеве.

Иако блокада изузетно прометне саобраћајнице траје од понедељка, нико од локалне власти није се оглашавао, нити је званично обишао штрајкаче.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Ljudi-na-lizing.sr.html>

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/2162/Prenosimo/1558788/Ljudi+na+lizing.html>

Људи на лизинг

АУТОР: Стефан Деспотовић

Процењује се да око 50.000 људи у Србији ради на лизинг, а синдикати тврде да су ускраћени за многа права, да је реч о повратку у робовласништво

Када је после четири године хонорарисања у медијима, двадесетосмогодишња Ј. Н. нашла нови посао мислила је да је коначно иза ње каријера – од данас до сутра. Почела је да ради у једној од највећих компанија у Србији. И то као асистент у канцеларији једног од директора. Чинило се да је све како је желела. Али, само споља... Јер она заправо није ту имала заснован радни однос, већ у једној агенцији. Била је „радник на лизинг”... Изнајмљена послодавцу, који ју је, после годину дана, када му више није била потребна, „вратио” агенцији.

Изнајмљивање радника, односно рад на лизинг, постаје све чешћа пракса запошљавања у Србији, а рецепт је следећи. Радника заправо запошљава агенција, а не фирма у којој проводи свој радни дан. У тој агенцији најчешће има уговор на одређено од шест месеци или годину дана. Агенција исплаћује плату, порезе, доприносе, оверава здравствену књижицу, и изнајмљује га некој фирми онолико дуго колико је потребан. Уз провизију, наравно.

– И када им радник више не треба, фирма то саопшти агенцији. Како су уговори на одређено време, уколико нема интересовање неке друге фирме, онда за дан завршиш на улици – каже наша саговорница.

Тако је и она остала без посла, а како није имала посао „за стално”, ни послодавац, ни фирма којој је била изнајмљена нису имали обавезе према њој. У преводу, није било отпремнине.

Њена плата је била 70.000 динара. Колико је агенција добијала од компаније у којој је радила, она никада није дознала. Та се информација сматра пословном тајном између агенције и фирме којој је радник изнајмљен.

Колико тачно људи у Србији ради на лизинг, не зна се. Процене синдиката и удружења послодаваца су да их је око 50.000. За синдикалце је то повратак у робовласништво, јер деградира сва стечена права радника. Послодавци о овоме нерадо говоре, али, ипак, кажу да не чине ништа нелегално. Користе могућност која им се пружа, а то раде многе фирме – од највећих телекомуникационих до енергетских компанија.

Треба одмах рећи да овај начин запошљавања није противзаконит, јер га нико ничим није забранио. Штавише, скупштина је у фебруару 2013. године усвојила Закон о потврђивању конвенције Међународне организације рада о приватним агенцијама за запошљавање. Међутим, ова област није уређена. Агенцијама за лизинг радника требало је да се позабави закон о раду, али је нацрт повучен уочи избора.

Овај начин запошљавања није наш изум. На Западу постоји двадесетак година. Тамо је, истина, стопа незапослених мала, па лизинг радника не боде очи као код нас. У ситуацији када је 25 одсто грађана Србије без посла, постоји опасност да послодавци ово искористе па да лизинг уместо преседана постане правило за запошљавање. Без сталног посла људи немају будућност. Са друге стране, рачуница послодаваца је јасна. Јефтиније је платити провизију агенцији него имати обавезе попут плаћеног боловања, одмора, отпремнине у случају отказа...

Ранка Савић, председница Асоцијације слободних и независних синдиката, сматра да држава мора коначно да каже шта жели да учини са феноменом изнајмљивања радника.

– Или да каже да је то недопустиво, па да их забрани или да их убаци у Закон о раду и постави нека правила. Тренутна ситуација је најгора, јер те агенције постоје, раде потпуно легално, а раднике у њима нико не штити. Често су пријављени на минималце, а агенција од фирме која их изнајмљује добија знатно веће износе – каже Ранка Савић.

Тамара Боровчанин, аналитичар УСАИД-а, пројекта за боље услове пословања, сматра да је најважније обезбедити да радници примају приближно исту плату као и њихове колеге које су запослене код послодавца. И најважније, да имају исти степен безбедности и заштите здравља на радном месту.

– Како би се злоупотребе свеле на минимум, потребно је регулисати статус агенција, споразум о уступању радника, однос између агенције и корисника, уговор запосленог и агенције, обавезе агенције према уступљеном раднику и обавезе корисника – оцењује Боровчанин, додајући да ће све док се то не уреди законом, радници преко агенција за привремено запошљавање и даље често бити ускраћени за та права.

Међутим, у агенцији „Адеко”, једној од највећих која се бави овим послом, тврде да је „овакав начин запошљавања позитивно утицао на функционисање тржишта рада, а самим тим и на повећање конкурентности читаве економије земаља у којима се примењује”.

– Права запослених су јасно и прецизно дефинисана и оно што је најважније, они који су запослени на овај начин имају потпуно иста права и обавезе као кандидати који се запошљавају директно у компанији. Та права дефинисана су уговором о раду, а односе се на зараду, радно време, социјалну заштиту, безбедност и здравље на раду, материнску заштиту и слободу удруживања и колективног преговарања. У потпуности подржавамо напоре Министарства рада, запошљавања и социјалне политике да се новим законом о раду ова област додатно уреди – каже за „Политику” Марко Коленц, менаџер у „Адеку”.

У „Инфостуду”, који на свом порталу има велики број огласа за посао, кажу да до сада нису имали огласе за раднике на лизинг. Разлог је вероватно тај што компаније директно комуницирају са агенцијама за запошљавање.

– Оно што се може закључити јесте да изнајмљивање радне снаге може бити примамљиво компанијама због уштеде, а они који се запосле на овај начин мораће да рачунају да ће им зараде бити мање него да су у сталном радном односу – наводи Елена Ердџановић са „Инфостуда”.

Искуство Европске уније

У међународним прописима агенције за лизинг радника третирају се као „агенције за привремено запошљавање”. Оне су уређене стандардима Међународне организације рада, али и посебном директивом Европске уније о раду преко агенција за привремени рад.

– Неке чланице ЕУ су јасно дефинисале привремено запошљавање и донеле прописе који регулишу не само однос између агенције за привремено запошљавање, предузећа корисника и радника, већ и статус привремено запосленог лица. То су учиниле Немачка, Аустрија, Шпанија, Луксембург, Холандија, Шведска, Белгија, Француска, Пољска, Мађарска, Словенија, Хрватска, Италија, Португалија, Грчка. Међу државама које нису дефинисале рад агенција за привремено запошљавање, или врло ограничено регулишу ову област, су Данска, Финска, Ирска и Велика Британија – објаснила је Тамара Боровчанин, додајући да како тржишта рада постају све динамичнија, све је већи број радника ангажованих на одређено време или преко агенција.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Ko-ce-da-dirne-u-plate-i-penzije.sr.html>

Ко ће да дирне у плате и пензије

АУТОРКА: Јасна Петровић-Стојановић

Минус у државној каси Србије, ако се хитно не крене у штедњу, могао би да буде највећи у Европи, а ми да доживимо грчки сценарио

Милојко Арсић, уредник публикације „Квартални монитор”, коју издаје Фонд за развој економске науке (ФРЕН), рекао је у понедељак нешто чега су се у недавној предизборној кампањи сви челници партија клонили као куге – да ће нова влада тешко моћи да доведе у ред своје финансије ако, између осталог, не смањи пензије и плате у јавном сектору бар за десет процената. Без тог потеза, по његовом мишљењу, минус у државној каси, који је тренутно највећи у централној и источној Европи, могао бити да буде ове године највећи у Европи.

Предложено смањење пензија и плата за по 10 одсто донело би уштеду од око два одсто БДП-а (брuto домаћег производа) или око 600 до 700 милиона евра. Иако више од милион пензионера прима пензију од око 25.000 динара, расходи за пензије у Србији око 13 одсто БДП-а. Циљ је да се сведу на десет процената. Истовремено се за плате у јавном сектору издваја око десет одсто БДП-а. Само за те две ставке трошимо око 23 одсто националног колача, који би ове године могао да буде од 32 до 34 милијарде евра. Када се све опет пресабере, за плате и пензије издваја се више од 50 одсто буџета Србије.

Упркос оваким неспорним рачуницама, Александар Вучић, будући премијер Србије, у јеку кампање обећао је „да је боље са наше грбаче да се скида, него да се дирају стечена права пензионера”, те да уштеде не могу ту да се траже.

– У пензије не дам да се дира. Када бисмо у та права дирали, не бисмо направили проблем само пензионерима него и држави, рекао је Вучић.

Он је додао да је проблем што се само 50 одсто пензија исплаћује од доприноса, а остатак из буџета и рекао „да се зна ко је за то крив”.

Вучић је рекао да су уштеде у буџету могуће кроз смањење броја службених путовања или аутомобила, као и плата у јавном сектору већих од 60.000 динара, али не и пензија.

Уколико нова влада буде потписала обавезујући и дугорочни аранжман с ММФ-ом у другој половини године, реално је очекивати да ће се пред српске преговараче поново изнети питање смањивања учешћа пензија у просечној заради на око 43,3 одсто.

Професор Бошко Живковић јуче је за наш лист рекао „да колико год за пензионере и запослене у јавном сектору било тешко да прихвате смањење својих примања, он мора да се сложи с оним што је прејуче рекао његов колега професор Арсић”.

На питање да ли је баш неопходно да се пензије смањују за 10 одсто, с обзиром на то да се усклађују 0,5 одсто два пута годишње, Живковић каже да ће, ако до смањења не дође одмах, то у перспективи бити још теже – неће бити пара не само за пензије, него ни за многе друге издатке.

Милан Ненадић, председник Савеза пензионера Војводине, с друге стране, критикује економисте који могу овако нешто да изјаве када милион пензионера живи на ивици егзистенције и пита колике су њихове плате када могу овако нешто да најављују.

– То је недопустиво. Стандард пензионера је толико срозан да нема више где да се стеже. Кома они мисле да смањују пензије, када између 100.000 и 200.000 пензионера у Србији прима око 12.000 и 13.000 динара? – каже Ненадић.

На питање да ли су овакве најаве можда испипавање пулса за оно што је ММФ већ тражио, а то је да учешће просечне пензије у просечној заради учествује с око 43,3 одсто, Ненадић каже да ММФ то никада није тражио, него да су српски економисти то конструисали.

– ММФ је одувек инсистирао да пензије прате раст инфлације. И будући премијер Вучић обећао је да нема дирања у пензије, јер су испод нивоа достојанства – каже наш саговорник.

Он подсећа и да би влада одмах по формирању морала да реши питање будућег усклађивања пензија, јер је остало нејасно како ће се усклађивати од 1. октобра, с обзиром на то да је из Министарства финансија најављено да ће усклађивање зависити до платних разреда који тек треба да се направе.

Економисти, опет, с друге стране кажу да ни с платним разредима, које треба да предложи Министарство финансија, што би за буџет могло да има чак и већи ефекат од солидарног пореза, уштеда нема без смањења плата и пензија или, што је у овом часу много теже, да БДП изненада скочи за пет до шест одсто.

Статистика показује да пензије од 2010. године реално падају. Пре четири године пале су за 5,9 одсто реално, 2011. за 3,6. у 2012. за 2,2, а лане за 3,4 процента. Истовремено су плате у јануару и фебруару ове године мање за 3,9 одсто у односу на исти период прошле године.

Упућени у ову проблематику верују да, и ако дође до најављених смањења пензија за 10 одсто, то неће бити линеарно, нити ће се односити на пензионере који примају до 15.000 динара месечно, а које држава помаже с по 4.000 динара квартално.

http://www.b92.net/info/vesti/index.php?yyyy=2014&mm=03&dd=26&nav_category=12&nav_id=828710

Институт Кирило Савић: Траже смене

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Београд -- Запослени у Институту Кирило Савић су данас одржали протест испред зграде Владе Србије. Они траже смене челних људи Института.

Представници запослених предали су Влади захтев за смену генералног директора Института Мирољуба Јевтића, представника државе у скупштини института и чланова Надзорног одбора. Председник синдиката у Институту Зоран Мартиновић, који је у име запослених предао овај захтев Влади, изјавио је Тањугу да запослени Института немају ништа лично против било кога из Управе, али да резултати пословања Института показују да је њихов захтев оправдан.

Он је навео да запослени Института нису примили плате од октобра 2012. и да у овом тренутку објективно и нема довољно посла.

"Ниједан озбиљнији финансијски посао није уговорен у последњих пет година, од када је на челу института Мирољуб Јевтић", рекао је он.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:484468-Trecina-nastavnika-juri-normu>

Трећина наставника „јури” норму

АУТОР: И. М.

Велики број просветних радника нема пун фонд часова, а доприноси им се уплаћују као да имају пуно радно време и примају минималац. Држава губи 70 милиона динара

ОКО 70 милиона динара могла би држава годишње да уштеди када би сви наставници радили са пуним фондом часова, прорачунали су у Унији синдиката просветних радника Србије. Наставници раде са по 10 или 20 одсто норме, а уплаћују им се доприноси и осигурање као да имају пуно радно време и примају минималац.

Поједини наставници у Београду раде у по пет школа, а у неким школама се један фонд часова дели на пет просветара - сваки има по 20 одсто фонда часова, али му се уплаћују доприноси и осигурање.

- Разне манипулације постоје, којима се непрестано запошљавају нови људи - каже Јасна Јанковић из Уније синдиката просветних радника. - Директори, уместо да ангажују некога коме недостаје део часова, запошљавају своје, подобне, који често немају ни потребне квалификације.

Најспорније је, сматрају у овом синдикату, то што Министарство просвете признаје само тзв. листу А технолошких вишкова, на којој се налазе само просветари који су на почетку године остали без дела норме, због смањења фонда часова. Њихов број је мали, у септембру их је било између 2.000 и 3.000, али су у међувремену „удомљени“. Међутим, кажу у Унији, постоји око 30.000 наставника који већ годинама немају пун фонд часова и којих нема ни на једној листи.

- На терену нам додатни хаос прави уредба о забрани запошљавања у јавном сектору. Тако за сваког учитеља који оде у пензију чекамо дозволу Владе да попунимо то место - упозорава Добривоје Марјановић из Уније. - Док не добију сагласност да распишу конкурс, директори примају људе који су често потпуно нестручни.

ЗАБРАНА

АКО из једне школе оде десет наставника, директору ће да буде одобрено запошљавање највише два нова радника на њихово место, упозоравају из Уније синдиката просветних радника.

http://www.danas.rs/danasrs/drustvo/kirilo_savic_bez_resenja.55.html?news_id=278734

„Кирило Савић“ без решења

АУТОР: В. А.

Београд - Део запослених у Институту „Кирило Савић“ наставиће штрајк у просторијама те установе, јер ни после јучерашњег протеста испред зграде Владе Србије нема помака у решавању проблема на које су више пута указивали, потврдио је за Данас Зоран Мартиновић, председник синдиката у Институту.

- Предали смо захтев за смену директора Института „Кирило Савић“ Мирољуба Јевтића, представника државе у Скупштини института и Надзорног одбора. Примео нас је саветник првог потпредседника Владе Драган Ђоковић, који је обећао да ће се будућа влада озбиљно позабавити проблемима у Институту - рекао је Мартиновић, након протеста у коме је учествовало око 60 запослених.

Подсетимо, штрајк дела радника овог института почео је 10. марта, а један од главних захтева је била исплата две зараде из 2012. године. Председница Синдиката запослених у научноистраживачкој делатности Србије Ђурђица Јововић каже за Данас да радници у „Кирилу Савићу“ 17 месеци нису примили плату и да после више обраћања надлежнима нико није реаговао на пропусте директора Јевтића.

- Његовим доласком на место генералног директора почело је систематско урушавање института. Због енормног кредитног задужења код пословних банака ова установа је у блокади

дуже од годину дана за скоро 200 милиона динара. Прошлу годину смо завршили са губитком од око 150 милиона динара, а рачунајући дуг према запосленима и блокаду, Институт је задужен више од 500 милиона динара - навео је Мартиновић.

Представници синдиката су раније изјавили да иза целокупне ситуације стоји СПС, који директору Јевтићу „чува леђа“ преко министарства задуженог за науку. Синдикат ставља на терет директору и непотизам и партијско запошљавање.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/neka-bude-pravna-drzava-1>

Нека буде правна држава

АУТОР: В. Чворков

Смањење бирократије и намета које плаћају држави те успостављање реда на тржишту и правне државе – то би укратко били приоритети које су привредници, у разговору за „Дневник“ поставили пред будућу владу.

Након што буде формирана, влада ће се наћи пред малтене нерешивим проблемима: док државни буџет грца у мањковима и дуговима, они који би требало да га пуне – предузећа – даде се у великој неликвидности, касним роковима плаћања и пореским и непореским обавезама које све теже испуњавају. Јасно је да су ти циљеви супростављени јер, уколико би покушала да растерети привреду, држава би остала с „рупом“ у буџету. У супротном, ако би због буџета покушала да повећа порезе, привреда би додатно потонула.

Одговарајући на питање нашег листа који је први потез будуће владе који би га уверио да она има добре намере према привреди, председник Уније послодаваца Војводине Станко Крстин каже да је то – реформа читавог привредног система.

– То подразумева неколико ствари: пре свега смањивање бирократије и дерегулацију привреде, затим нижа фискална и парифискална оптерећења и на крају изградњу правне државе – објашњава Крстин.

Он наводи да бирократију и администрацију треба смањити да би привреда „почела да дише“, као и да су фискални намети и, још више, парифискални – превелики терет за привреднике.

– И не само то, већ читав систем пореских и ванпореских оптерећења мора да буде постављен неупоредиво транспарентније него што је сада. То значи да привреда треба да плаћа неколико пореза и такси у јасно утврђеном износу, а не више од 300 као што је сада случај, где практично немамо увид у то шта све и зашто плаћамо – упозорава наш саговорник.

Он додаје да је од кључне важности и успостављање правне државе која, каже, код нас практично не постоји.

– Дакле, ако предузеће некеме прода робу а купац му је не плати, било би нормално да суд у разумном року донесе пресуду – напомиње Крстин, и додаје да се то се код нас не дешава већ неплатише, док судови не пресуде, одавно угасе фирму и отворе нову.

– Ово није правна држава већ рај за лопове – указује Крстин.

Председник Привредне коморе малих и средњих предузећа и предузетника Милан Кнежевић од будуће владе очекује да се „не оглуши о захтеве привредника о начину на који треба решавати проблеме економије у Србији”. Он каже да најпре мора да се успостави једнакоправност на тржишту, односно да сви плаћају порез и да сви раде под истим условима. Затим, као и Крстин, наводи нужност растерећења рада од изузетно високих пореза и доприноса, те парафискалних намета.

– Даље, треба усвојити законе о раду, о стечају и о приватизацији и још неке реформске законе – указује Кнежевић.

Он додаје да будућа влада треба да дефинише приоритете којима ће се бавити, постави јасне рокове, одреди извршиоце тих приоритета и успостави мониторинг.

– Код нас јавну администрацију заправо нико контролише и она нема апсолутно никакву одговорност за оно што ради – указује Кнежевић.